

Sygn. akt I C 164/15 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Leszek Gumbisz

Protokolant sądowy: Małgorzata Wilk

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2015 r. w Jędrzejowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W.

przeciwko A. T. i K. T.

o zapłatę

I. zasądza solidarnie od pozwanych A. T. i K. T. na rzecz powoda (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. kwotę 35.600,94 zł (trzydzieści pięć tysięcy sześćset złotych 94/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 31.12.2014 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza solidarnie od pozwanych A. T. i K. T. na rzecz powoda kwotę 2.846,00 zł (dwa tysiące osiemset czterdzieści sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 164/15

UZASADNIENIE

W dniu 31 grudnia 2014 roku (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. złożył w Sądzie Rejonowym w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozew wnosząc o zasądzenie na swoją rzecz solidarnie od A. T. i K. T. kwoty 35.600,94 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto o zasądzenie od strony pozwanej kosztów procesu.

Z uzasadnienia pozwu wynika, iż (...) Bank (...) S.A. w W. udzielił A. T. i K. T. kredytu który nie został w całości spłacony. Następnie wierzytelność z tego tytułu została nabyta przez powoda.

W dniu 28 stycznia 2015 roku Sąd Rejonowy w Lublinie wydał nakaz zapłaty uwzględniający powództwo w całości.

W ustawowym terminie pozvani złożyli sprzeciw kwestionując istnienie wierzytelności względem powoda albowiem nie otrzymali żadnych wezwań od niego z których mogłoby wynikać następstwo prawne pomiędzy wierzycielami. Ponadto podnieśli zarzut przedawnienia.

W konkluzji wnosili o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 lutego 2010 roku A. T. i K. T. zawarli z (...) Bank (...) S.A. w W. umowę kredytu gotówkowego nr (...) z pakietem ubezpieczeniowym na kwotę 25.000,00 zł. Prowizja wyniosła 1.020 zł. Miesięczna składka ubezpieczeniowa 63,75 zł.

Termin spłaty wynosił 5 lat, miesięczna rata była zmienna, ale rosła w miarę upływu czasu.

/Dowód: umowa kredytu k.51-54 i k.3-4 akt I Co 50/12 tut. Sądu zwanych dalej „aktami”; harmonogram spłat k.55-60; wniosek o kredyt k.62-67/.

Ponieważ pozwani nie spłacali rat w dniu 27 września 2010 roku bank dokonał wypowiedzenia umowy.

/Dowód: wypowiedzenie k.68-73/.

W dniu 9 listopada 2010 roku pozwani zawarli z bankiem ugodę uznając swoje zadłużenie na kwotę 24.058,75 zł tytułem kapitału i 778,96 zł tytułem odsetek. Sumę tę rozłożono na 63 miesięczne raty.

/Dowód: umowa ugody k.77-79/.

Ponieważ pozwani nadal nie wywiązywali się ze swoich zobowiązań w dniu 15 lutego 2011 roku bank wypowiedział umowę ugody.

/Dowód: zawiadomienie k.79 i wypowiedzenie k.80/.

Na wniosek pozwanych z dnia 28 grudnia 2011 roku w dniu 10 stycznia 2012 roku strony ponownie zawarły ugodę. Małżonkowie T. uznali swoje zadłużenie na łączną sumę 26.516,29 zł w tym 3.758,53 zł odsetek. Termin spłaty ustalono na 93 miesiące, zaś sumę którą należało uiścić na 39.226,97 zł.

/Dowód: umowa ugody k.87-90; wniosek k.84-86; harmonogram spłat k.95-97/.

Ponieważ pozwani nadal nie płacili rat pismem z dnia 28 marca 2012 roku bank odstąpił od ugody.

/Dowód: pismo banku k.98-100/.

Następnie w dniu 5 grudnia 2011 roku sporządzono Bankowy Tytuł Egzekucyjny nr (...) na łączną kwotę 26.321,53 zł. Wniosek o nadanie klauzuli wykonalności wpłynął do Sądu Rejonowego w Jędrzejowie w dniu 10 stycznia 2012 roku. Został uwzględniony postanowieniem z dnia 12 stycznia 2012 roku w sprawie I Co 50/12.

/Dowód: bankowy tytuł egzekucyjny k.2 „akt”; wniosek o nadanie klauzuli wykonalności k.1 „akt”; postanowienie k.15 „akt”/.

Na tej podstawie w dniu 19 lipca 2012 roku wszczęto przeciwko pozwany postępowanie egzekucyjne prowadzone przez komornika M. B. przy Sądzie Rejonowym Kraków-Nowa Huta.

Wobec sprzedaży wierzytelności zostało ono umorzone na wniosek banku postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2013 roku. Na poczet zadłużenia przekazano jedynie 1.460,74 zł.

/Dowód: postanowienia w aktach komornika/.

W dniu 20 czerwca 2013 roku powód nabył przedmiotową wierzytelność od banku (...). Łączna wysokość wierzytelności wyniosła 32.878,71 zł w tym 22.757,76 zł należność główna.

/Dowód: umowa przelewu k.38-40 i 49/.

Sąd zważył co następuje:

Należy podkreślić, że sami pozwani nigdy de facto nie kwestionowali wysokości roszczenia będącego przedmiotem pozwu. Tak było w trakcie zawierania obu ugód, nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu oraz prowadzenia postępowania egzekucyjnego.

Niezasadne są także wątpliwości małżonków T. w kwestii następstwa prawnego powoda, który nabył sporną wierzytelność w drodze umowy przelewu.

Również zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwanych jest niezasadny.

Przedmiotowe żądanie powód wywodzi bowiem z umowy kredytu. Dlatego też termin przedawnienia każdej raty wynosi 3 lata ponieważ jest to roszczenie związane z działalnością gospodarczą /art.118 kc/.

Jeśli więc małżonkowie T. ostatnią ratę zapłacili za sierpień 2010 roku, a wezwanie do zapłaty z k.68 dotyczy rat za wrzesień 2010 roku to pierwsza zaległość uległaby przedawnieniu dopiero w 2013 roku.

Jednakże zawierając ugody w dniach 9 stycznia 2010 roku i 10 stycznia 2012 roku pozwani uznawali swoje zadłużenie w rozumieniu art.123§1 pkt.2 kc. Tym samym bieg terminu przedawnienia ulegał przerwaniu.

Podobny skutek wywarł wniosek z dnia 10 stycznia 2012 roku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, a następnie wszczęcie samego postępowania prowadzonego przez komornika.

Ponadto w trakcie jego trwania przedawnienie nie biegło.

Zaś od momentu jego zakończenia /20 sierpnia 2013 roku/ do momentu wniesienia pozwu /31 grudnia 2014 roku/ upłynął zbyt krótki okres aby rozpatrywany zarzut pozwanych mógł się ostać.

Na ostatniej rozprawie pełnomocnik A. T. złożył wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego celem ustalenia wysokości zadłużenia pozwanych. Nie został on uwzględniony albowiem pozwani przez te wszystkie lata nigdy nie kwestionowali wysokości swojego zadłużenia nawet w sprzeczcie od nakazu zapłaty. Ponadto taki wniosek zgłaszany przez profesjonalnego pełnomocnika powinien zostać uzasadniony wskazaniem jakichś konkretnych uchybień w wyliczeniach pozwanego zaprezentowanych w pozwie. Tymczasem nie uczyniono tego.

Zresztą kwota należności głównej czyli 22.757,76 zł pojawiła się już w umowie ugody z dnia 10 stycznia 2012 roku /k.87/, następnie w bankowym tytule egzekucyjnym i była podstawą egzekucji. Nikt jej w tym czasie nie próbował nawet podważyć.

Ponadto ustalenia wysokości zadłużenia na dzień 26 czerwca 2013 roku dokonał sam bank /wyciąg k.50/.

Powód zaś uwzględnił wpłaty pozwanych dokonane na rzecz komornika zaliczając je na poczet odsetek. Według wyciągu z k.50 wynosiły one 9.926,95 zł minus 1.460,74 zł /tyle bankowi przekazał komornik /patrz karta rozliczeniowa w aktach KM/ otrzymujemy 8.466,21 zł dochodzone w pozwie /k.31/. Rozliczono wtedy także sumę 194 zł kosztów których powód nie dochodzi.

Dlatego też powództwo podlegało uwzględnieniu w całości z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu na co pozwala art.481§1 i 2 kc i art.482§1 kc.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art.98§1 kpc, zaś na kwotę 2.846 zł złożyły się następujące sumy:

- opłata od pozwu 446 zł,
- wynagrodzenie pełnomocnika 2.400 zł.

Brak jest w szczególności dowodu uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.